

den Tid, Naaen er fredet, udhænges der adskillige Raadhr, af hvilke Pandebenet er borttagget og Bughuden bortstaaen. Det er aabenbart beregnet paa at indgyde den, der ser dette Stykke Vildt, den Tanke, at man har borttagget Pandebenet for at tage Opskaffelsen, men da det er en bekendt Sag, at i den Tid ere Opskafferne først i Frembrud og have aldeles ingen Interesse, bliver det i højeste Grad sandsynligt, at disse Pandebenet og Bughuden berøvede Gulke ere Naaer, fra hvilke man har borttaget Mærkerne paa Njønnet for at lade dem passere for Gulke. Jeg har derfor optaget en Bestemmelse her, som gaar ud paa, at naar et Raadhr udhænges til Salg, falbydes eller sælges i den Tid, Naaen er fredet, skulle Mærkerne paa Njønnet være til Stede, saa kunne ingen Bedragerier af den Slags finde Sted. — Endnu er der en meget vigtig Bestemmelse optaget i Lovforslaget, og den gaar ud paa ogsaa at forbude Forsendelse af Vildt, der er stuet i urette Tid. Det blev allerede ved Forhandlingen i Landstinget angaaende den nugældende midlertidige Jagtlov af 12te Mai 1882 opløst, blandt Andet ogsaa af den daværende Indenrigsminister, at det var ham bekendt, at Vildt, stuet i urette Tid, forsendtes efter en stor Maalestok med Statens Jernbaner og udførtes over Esbjerg til England. Saadanne Misbrug kunne ikke forhindres ved de Bestemmelser, der findes i den nugældende Jagtlov, og jeg har derfor optaget den Bestemmelse, at Forsendelse af Vildt, stuet i urette Tid, er forbudt. Det vil tillige være rigtig for at hæve Misforstaaelse af den gjældende Lov at optage den Bestemmelse, at Indførsel af Vildt fra Udlandet paa den Tid, da det er fredet i Danmark, ikke er tilladt, thi ellers kommer man ind i ganske uholdbare Tilstande og giver Anledning til Omgaaelse af Loven. Hermed har jeg omtalt de væsentligste nye Bestemmelser, som ere optagne i Lovforslaget. Der findes mange enkelte Bestemmelser endnu, mange enkelte Forandringer rundt omkring i forskjellige Paragrafer, som jeg ikke anser det for nødvendigt at dvæle ved. Jeg skal kun erindre om, at Jagtloven af 1871, og det er ved den Bestemmelse, at Hunde og Ratter, der streife omkring paa Eiendomme, hvor den Jagtberettigede selv er Bruger, kunne nedskydes af ham. Dette var i det Mindste Meningen, men det har faaet et uheldigt Udtryk i Jagtloven af 1871, og det er ved Domstolene antaget, at Bestemmelsen, hvad nu Meningen end har været, er forandret ved Loven om Markfred. Jeg har derfor foretaget en forandret Redaktion af den paa-gældende Paragraf, som opretholder Jagt-

lovens oprindelige Mening. Jeg skal ikke dvæle ved flere Enkeltheder, men anbefale Lovforslaget til de ærede Medlemmers velvillige Modtagelse.

Formanden: Det nu indbragte Lovforslag er ikke trykt færdigt, jeg haaber, at det vil blive det temmelig snart; saa snart Trykningen er til Ende, ville Exemplarer af Lovforslaget blive omdelte paa ærede Medlemmers Pladser.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A).

Sagen sættes under Forhandling.

Ogenbøll: Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet for at gjøre nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, saa kan jeg strax præcisere min Stilling til det derhen, at det for mig synes at være et særdeles godt Lovforslag, og at det er et Lovforslag, hvortil vi længe have haft en væsentlig Trang. Det er jo i Lovforslagets Motiver udførlig og tydelig paavist, hvor mangelfulde Lovgivningens Bestemmelser for Tiden ere med Hensyn til det Emne, som Lovforslaget omhandler, og naar man i sin Vidsftilling af og til har haft at gjøre med disse Forhold, saa har man ad Erfaringens Vej lært at kjende, hvilke Vanskeligheder det ofte kan have, selv med den bedste Villie til at udrette Noget, naar der er Mangel paa faste Bestemmelser, at arbejde, hvor der er Spørgsmaal om Epidemier, paa den Maade, som maa anses for ønskelig. Jeg siger, at Forslaget er godt, og det navnlig fordi det afhjælper et Savn, som man ofte tidligere har følt, nemlig det, at de lokale Myndigheder ikke kunne handle med tilstrækkelig Hurtighed. Der har i den senere Tid været talt saameget om Brandvæsenet og været paavist, at det, som det hele gjælder om, er Hurtigheden med at slukke Ilden, det gjælder om Minuter og Kvarterer, men jeg tror, at man meget godt kan parallelisere dette med Spørgsmaalet om at begrænse epidemiske Sygdomme, hvor det paa samme Maade gjælder om Dage eller maaske Timer. Jo hurtigere og mere energisk en Foranstalt-